

Μητροπολίτης Μαρωνείας: «Εν πνεύματι και αλήθεια»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο «Εν πνεύματι και αλήθεια» ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων](#) εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή της Σαμαρείτιδος.

“Πολλές φορές τις ωραίες και υψηλές διδασκαλίες του ο Χριστός τις απηύθυνε σε απλούς ανθρώπους που δεν είχαν κανένα εξωτερικό χαρακτηριστικό αγιότητας η θρησκευτικής υπεροχής. Δεν απέφευγε μάλιστα να συνομιλεί και με γυναίκες, όπως στην περίπτωση της σημερινής περικοπής, πράγμα το οποίο εντυπωσίασε τους μαθητές, διότι είναι μία πράξη που δε θα την έκανε κανένας αξιοπρεπής δάσκαλος της εποχής, δεδομένου ότι δεν θεωρούνταν οι γυναίκες ισάξια προς τον άνδρα πρόσωπα και ικανά να ακούσουν μία διδασκαλία. Εν τούτοις ο Χριστός, αποκαλύπτοντας και σαρκώνοντας στο πρόσωπό του την αγάπη του Θεού προς όλους τους ανθρώπους, βλέπει άνδρες και γυναίκες ως πλάσματα του Θεού, στα οποία θέλει να διδάξει ποιος είναι ο αληθινός Θεός και κυρίως θέλει να λυτρώσει από την δουλεία της φθοράς και του θανάτου

“, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος..

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

Ἡ σημερινή Εὐαγγελική περικοπή τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη μᾶς παρουσιάζει τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος διερχόταν μὲ τοὺς μαθητὲς ἀπὸ τῆ Σαμάρεια, νὰ συζητᾷ στὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, μὲ μία Σαμαρείτιδα γυναῖκα καὶ μάλιστα μὲ γυναῖκα, ἡ ὁποία, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴ συζήτηση, δὲν ὑπῆρξε πολὺ ἐνάρετη καὶ σεμνὴ στὴ ζωὴ της. Σ’ αὐτὴν τὴ γυναῖκα, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ «ζῶντος ὕδατος» ποὺ δὲν στερεύει ποτέ, περὶ τῆς «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» λατρείας τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ τῆς μεσσιανικῆς Του ιδιότητος.

Πρόκειται γιὰ τὴν πιὸ ὑψηλὴ διατύπωση περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ τοῦ τρόπου λατρείας Του, τὴν ὁποία δὲν συλλαμβάνει κανεὶς θεωρητικὰ, ἀλλὰ ζῶντας μέσα στὴν ἀλήθεια καὶ στὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ ὁδηγούμενος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ποὺ εἶναι τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλήθειας. Ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι κατάκτηση τῆς νοητικῆς δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου, δὲν εἶναι τὸ βέβαιο συμπέρασμα μίας σειρᾶς συλλογισμῶν, εἶναι ἡ ἀποκάλυψη Θεοῦ, εἶναι τὸ σαρκωμένο πρόσωπο τοῦ Λόγου ποὺ διακηρύττει ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή. Ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι μία ἰδέα, ἀλλὰ ἓνα πρόσωπο, μία ζωὴ, ποὺ θυσιάζεται γιὰ νὰ προσφέρει ἀκόμη περισσότερη ζωὴ στοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ διακήρυξη ὅτι «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν τὸν Θεόν» πρέπει νὰ μᾶς ἀφυπνίζει πάντοτε καὶ νὰ μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ τρόπος ποὺ λατρεύουμε τὸν Θεὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει καμιὰ σχέση μὲ τὴν ψεύτικη ἱκανοποίηση τῆς συνειδήσεώς μας, μὲ τὴν ἐπιφανειακὴ τήρηση τοῦ γράμματος μὲ τὸν ποσοτικὸ ὑπολογισμὸ τῶν πράξεών μας, μὲ τὴν ὠφελιμιστικὴ σκέψη τῆς ἀμοιβῆς.

Εἶναι ἓνα μήνυμα ἀπαγκιστρώσεως ἀπὸ τὸ ψέμα τοῦ νεκροῦ θρησκευτικοῦ τύπου στὸ ὁποῖο κινδυνεύει κανεὶς νὰ ἐγκλωβισθεῖ, ὅταν ξεχνᾷ τὸ «πνεῦμα τῆς ἀληθείας» καὶ θέλει νὰ ἱκανοποιήσῃ συνειδητὰ ἢ ἀσυνείδητα τὸ δικό του πνεῦμα ποὺ μπορεῖ νὰ βρῖσκεται σὲ δρόμο πλανεμένο.

Πολλὲς φορὲς τὶς ὥραῖες καὶ ὑψηλὲς διδασκαλίες τοῦ ὁ Χριστὸς τὶς ἀπηύθυνε σὲ ἀπλοὺς ἀνθρώπους ποὺ δὲν εἶχαν κανένα ἐξωτερικὸ χαρακτηριστικὸ ἀγιότητος ἢ θρησκευτικῆς ὑπεροχῆς. Δὲν ἀπέφευγε μάλιστα νὰ συνομιλεῖ καὶ μὲ γυναῖκες, ὅπως στὴν περίπτωσή τῆς σημερινῆς περικοπῆς, πράγμα τὸ ὁποῖο ἐντυπωσίασε τοὺς μαθητὲς, διότι εἶναι μία πράξη ποὺ δὲ θὰ τὴν ἔκανε κανέναν ἀξιοπρεπεῆς δάσκαλος τῆς ἐποχῆς, δεδομένου ὅτι δὲν θεωροῦνταν οἱ γυναῖκες ἰσάξια πρὸς τὸν ἄνδρα πρόσωπα καὶ ἱκανὰ νὰ ἀκούσουν μία διδασκαλία. Ἐν τούτοις ὁ Χριστὸς, ἀποκαλύπτοντας καὶ σαρκώνοντας στὸ πρόσωπό του τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς

ὅλους τούς ἀνθρώπους, βλέπει ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὡς πλάσματα τοῦ Θεοῦ, στὰ ὁποῖα θέλει νὰ διδάξει ποιὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ κυρίως θέλει νὰ λυτρώσει ἀπὸ τὴν δουλεία τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου.

Ἐπίσης, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει σχέση μὲ τὴν τυποποίηση τῆς στάσεώς μας πρὸς τὸν Θεὸ μέσα σὲ καθιερωμένες καὶ ξηρὲς λέξεις ἢ ἐκφράσεις πὺν δὲ ζοῦμε τὸ περιεχόμενό τους. Τὸ «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» σημαίνει ζωὴ ἐν Χριστῷ καὶ ζωὴ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι – μὲ ἄλλα λόγια, σημαίνει συμμετοχὴ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, μιᾶς Ἐκκλησίας βέβαια πὺν ἀποτελεῖ ζωντανὸ σῶμα Χριστοῦ καὶ ὄχι ὀργανισμὸ νεκροῦ γράμματος ἢ σύνολο ξηρῶν τύπων.

Τὸ μήνυμα τῆς περικοπῆς, ἰδιαίτερα τῆς φράσεως τοῦ Ἰησοῦ πὺν μᾶς ἀπασχόλησε περισσότερο, πρόκειται σὲ τελευταία ἀνάλυση γιὰ δῶρο τοῦ Θεοῦ πὺν προσφέρεται διὰ τοῦ Χριστοῦ στὴν ἀνθρωπότητα.